

VAKTTÅRNET

FORKYNNER AV JEHOVAS RIKE

STUDIEARTIKLER

7.-13. APRIL

Hyll Kristus,
herlighetens
Konge!

SIDE 3 • SANGER: 99, 107

14.-20. APRIL

Gled deg over
Lammets bryllup!

SIDE 8 • SANGER: 109, 100

21.-27. APRIL

Jehova
– vår Forsørger
og Beskytter

SIDE 16 • SANGER: 60, 51

28. APRIL TIL 4. MAI

Jehova
– vår beste Venn

SIDE 21 • SANGER: 91, 63

ØSTERRIKE

FORSIDEN: Denne travle plassen (Michaelerplatz) i Wien er et ideelt sted å forkynne på. Her forkynner en søster på kinesisk og tilbyr boken *Hva er det Bibelen egentlig lærer?*

FORKYNNERE

20 923

PIONERER

2201

BIBELSTUDIER

10 987

I Wien blir
det gode budskap
om Riket forkynt
på 25 språk

STUDIEARTIKLER

- **Hyll Kristus, herlighetens Konge!**
- **Gled deg over Lammets bryllup!**

Den messianske Konge, Jesus Kristus, spenner sverdet på seg og rir ut for å beseire sine fiender. Etter at han har fullført seieren, gifter han seg med en vakker brud, som blir fulgt av sine venninner. Disse spennende begivenhetene blir beskrevet i Salme 45. Finn ut hvordan de angår deg.

- **Jehova – vår Forsørger og Beskytter**
- **Jehova – vår beste Venn**

Hvordan kan vi øke vår verdsettelse av Jehova som vår himmelske Far? Disse artiklene hjelper oss til å styrke vårt forhold til Jehova og se på ham som vår Forsørger, Beskytter og beste Venn. De motiverer oss også til å hjelpe andre til å ære ham.

I DETTE NUMMERET OGSÅ

- 13 Enken i Sarefat ble belønnet for sin tro
- 26 Spørsmål fra leserne
- 28 'Betrakt Jehovas liflighet'
- 30 Fra vårt arkiv

VAKTTÅRNET
FORKYNNER AV JEHOVAS RIKE

Denne publikasjonen er ingen salgsartikkel. Den er utgitt som et ledd i et verdensomfattende bibelsk undervisningsarbeid som blir støttet av frivillige bidrag. Den bibeloversettelsen som brukes, er *Ny verdensoversettelsen av De hellige skrifter – studieutgave*, med mindre noe annet angis. Forkortelsen *NO* står for Det Norske Bibelselskaps oversettelser.

The Watchtower (ISSN 0043-1087) is published semimonthly by Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc.; L. Weaver, Jr., President; G. F. Simons, Secretary-Treasurer; 25 Columbia Heights, Brooklyn, NY 11201-2483. *Vakttårnet* (ISSN 0805-9268) utgis på norsk av Jehovas vitner. Ansvarlig utgiver: Bent Arntzen.

Druck und Verlag: Wachturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft der Zeugen Jehovas, e.V., Selters/Taunus. Verantwortliche Redaktion: Ramon Templeton, Selters/Taunus.

© 2014 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania. Printed in Germany.

February 15, 2014

Vol. 135, No. 4 Semimonthly NORWEGIAN

Hyll Kristus, herlighetens Konge!

«I din prakt – dra videre til seier.» – SAL 45:4.

EN MEKTIG konge som kjemper for sannhet og rettferdighet, rir ut for å seire over sine fiender. Etter sin endelige seier over dem tar han en nydelig brud til ekte. Kongen blir husket og lovprist i alle kommende generasjoner. Det er i store trekk dette Salme 45 handler om.

² Men Salme 45 er mye mer enn bare en spennende historie med en lykkelig slutt. De begivenhetene som er beskrevet i denne salmen, har betydning for oss. De har betydning for vårt liv nå og også for framtiden vår. Derfor skal vi nå grundig ta for oss denne salmen.

«MITT HJERTE ER BLITT OPPILDNET AV NOE GODT»

³ **Les Salme 45:1.** Det salmisten omtaler som «noe godt», og som rører ved hans hjerte og oppildner det, gjelder en konge. Det hebraiske verbet som er oversatt med «er blitt oppildnet», betydde opprinnelig «å boble opp», «sprudle» eller «koke». Det gode som gjaldt denne kongen, fikk

1, 2. Hvorfor er Salme 45 av interesse for oss?

3, 4. (a) Hva er «noe godt» som angår oss, og hva kan det gjøre med vårt hjerte? (b) Hva går vår 'sang om en konge' ut på, og hvordan blir vår tunge lik en griffel?

HOVEDPUNKTER VI BØR HUSKE

På hvilke måter salvet Jehova Jesus 'mer enn hans partnere'?

Når spente Kristus på seg sverdet, hvordan brukte han det første gang, og når vil han bruke det igjen?

Hva er den viktigste sannhet som krigerkongen Jesus Kristus forsvarer?

salmistens hjerte til å boble over av entusiasme og fikk hans tunge til å bli som «en dyktig avskrivners griffel».

⁴ Hva med oss? Det gode budskap om det messianske rike er noe godt som rører ved vårt hjerte. Rikets budskap ble spesielt «godt» i 1914. Fra da av har ikke budskapet handlet om et

Vi forkynner med glede det gode budskap om vår Konge, Jesus Kristus

framtidig rike, men om en reell regjering som fungerer i himmelen. Dette er det «gode budskap om riket» som vi forkynner «på hele den bebodde jord til et vitnesbyrd for alle nasjonene». (Matt 24:14) Er vårt hjerte «oppildnet» av Rikets budskap? Er vi nidkjære forkynnere av det gode budskap om Riket? Akkurat som i salmistens tilfelle handler vårt «verk», eller vår «sang» (*Norsk Bibel* 88/07), om «en konge» – vår Konge, Jesus Kristus. Vi forkynner at han er den regjerende Konge i det messianske rike i himmelen. Og vi oppfordrer alle – både herskere og undersåtter – til å underordne seg Jesu kongedømme. (Sal 2:1, 2, 4–12) Vår tunge blir lik «en dyktig avskrivners griffel» ved at vi gjør god bruk av Guds skrevne Ord i forkynnelsen.

‘YNDE ER BLITT UTØST PÅ KONGENS LEPPER’

⁵ **Les Salme 45:2.** Bibelen sier svært lite om Jesu utseende. Som et fullkom-

5. (a) På hvilke måter var Jesus ‘vakker’? (b) Hvordan ble ordene «ynde er blitt utøst på dine lepper» oppfylt på Jesus, og hvordan kan vi gå inn for å følge hans eksempel?

ment menneske var han utvilsomt ‘vakker’. Men det som gjorde ham usedvanlig vakker, var hans trofasthet mot Jehova og hans ubrytelige ulastelighet. Dessuten forkynte Jesus Rikets budskap på en tiltalende måte, med ‘ynde på leppene’. (Luk 4:22; Joh 7:46) Hvordan er det med oss? Går vi inn for å følge hans eksempel i forkynnesarbeidet og bruke ord som vil røre ved folks hjerte? – Kol 4:6.

⁶ På grunn av Jesu trofasthet og dype kjærlighet til sin Far velsignet Jehova ham under hans tjeneste på jorden og belønnet ham etter hans offerdød. Apostelen Paulus skrev: «Da han [Jesus] av utseende og væremåte befant seg som et menneske, ydmyket han seg og ble lydlig helt til døden, ja døden på en torturpæl. Nettopp derfor opphøyde Gud ham også til en høyere stilling og gav ham i sin godhet det navn som er over ethvert annet navn, slik at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen, og deres som er på jorden, og deres som er under jorden, og hver tunge åpent erkjenne at Jesus Kristus er Herre til ære for Gud, Faderen.» (Fil 2:8–11) Jehova har ‘velsignet Jesus til uavgrenset tid’, ja for evig, ved å oppreise ham til udødelig liv. – Rom 6:9.

KONGEN BLIR OPPHØYD ‘MER ENN SINE PARTNERE’

⁷ **Les Salme 45:6, 7.** På grunn av Jesu dype kjærlighet til rettferdighet og hans hat til alt som kunne vanære hans Far, salvet Jehova ham til Konge i det messianske rike. Jesus ble salvet med ‘jub-

6. Hvordan har Gud velsignet Jesus «til uavgrenset tid»?

7. På hvilke måter ble Jesus salvet ‘mer enn sine partnere»?

lende gledes olje mer enn sine partnere', det vil si mer enn de jødiske kongene i Davids slektslinje. Hvordan kan vi si det? For det første ble Jesus salvet av Jehova selv. For det andre salvet Jehova ham som både Konge og Øversteprest. (Sal 2:2; Hebr 5:5, 6) For det tredje ble ikke Jesus salvet med bokstavelig olje, men med hellig ånd, og for det fjerde er hans kongedømme ikke jordisk, men himmelsk.

⁸ Jehova innsatte sin Sønn som den messianske Konge i himmelen i 1914. Jesu «kongedømmes septer er et rett-skaffenhets septer», noe som garanterer at hans styre er rettferdig. Hans myndighet er rettmessig, for 'Gud er hans trone'. Det vil si at Jehova er fundamentet for hans kongedømme. Og Jesu trone står «til uavgrenset tid, ja for evig». Er du ikke stolt av å tjene Jehova under en slik mektig Konge som er utnevnt av Gud?

KONGEN SPENNER PÅ SEG SVERDET

⁹ **Les Salme 45:3.** Jehova gir Kongen beskjed om å 'spenne sitt sverd ved låret' og bemyndiger derved Jesus til å føre krig mot alle som står imot Guds overherredømme, og til å fullbyrde Hans dommer over dem. (Sal 110:2) Fordi Kristus er en mektig og uovervinnelig krigerkonge, blir han tiltalt som «du veldige». Han spente på seg sverdet i 1914 og seiret over Satan og demonene, som han kastet ut av himmelen og ned til jordens nærhet. – Åp 12:7–9.

¹⁰ Dette var bare starten på Kongens seiersritt. Han har ennå ikke 'fullført

8. Hva menes med at 'Gud er Jesu trone', og hvorfor kan vi være sikre på at Jesu styre er rettferdig?

9, 10. (a) Når spente Kristus på seg sverdet, og hvordan gjorde han straks bruk av det? (b) Hvordan vil Kristus bruke sverdet i framtiden?

sin seier'. (Åp 6:2) Jehovas dommer må fullbyrdes over alle deler av Satans ordening på jorden, og Satan og demonene må settes ut av spill. Det første som vil bli tilintetgjort, er Babylon den store, den falske religions verdensrike. Det er Jehovas hensikt å bruke de politiske herskerne til å ødelegge denne ugudelige «skjøgen». (Åp 17:16, 17) Videre vil krigerkongen vende seg mot Satans politiske system for å tilintetgjøre det. Kristus, som også kalles «avgrunnens engel», vil så fullføre sin seier ved å kaste Satan og demonene i avgrunnen. (Åp 9:1, 11; 20:1–3) La oss se hvordan Salme 45 har forutsagt disse spennende begivenhetene.

KONGEN RIR UT 'FOR SANNHETS SAK'

¹¹ **Les Salme 45:4.** Krigerkongen fører ikke krig for å erobre land og legge folkeslag under seg. Han fører en rettferdig krig med edle motiver. Han 'drar ut' ('rir ut', fotn.) «for sannhets og ydmykhets og rettferdighets sak». Den viktigste sannhet som må forsvares, er sannheten om Jehovas universelle overherredømme. Satan utfordret Jehovas rett til å herske da han gjorde opprør mot Ham. Siden da har den grunnleggende sannhet at Jehova har rett til å herske, blitt dratt i tvil av både demoner og mennesker. Tiden er nå kommet da Jehovas salvede Konge skal ri ut for å fastslå sannheten om Jehovas overherredømme én gang for alle.

¹² Kongen rir også ut 'for ydmykhets sak'. Som Guds enbårne Sønn har han selv vært et enestående eksempel når det gjelder ydmykhet og lojal underordning under sin Fars overherredømme.

11. Hvordan rir Kristus ut 'for sannhets sak'?

12. Hvordan rir Kongen ut 'for ydmykhets sak'?

(Jes 50:4, 5; Joh 5:19) Kongens lojale undersåtter må alle følge hans eksempel og ydmykt underkaste seg Jehovas overherredømme i alle ting. Bare de som gjør det, vil få leve i Guds lovte, nye verden. – Sak 14:16, 17.

¹³ Kristus drar også ut for å kjempe 'for rettferdighets sak'. Den rettferdigheten som Kongen forsvarer, er «Guds rettferdighet» – Jehovas normer for hva som er rett, og hva som er galt. (Rom 3:21; 5. Mos 32:4) Jesaja profeterte om Kongen, Jesus Kristus: «Med rettferdighet skal en konge regjere.» (Jes 32:1) Jesu styre vil innebære at løftet om 'nye himler og en ny jord, der rettferdighet skal bo', blir oppfylt. (2. Pet 3:13) Alle som får leve i den nye verden, må rette seg etter Jehovas normer. – Jes 11:1–5.

KONGEN UTRETTER «FRYKTINNGYTENDE TING»

¹⁴ Mens Kongen rir, har han et sverd 'spent ved låret'. (Sal 45:3) Men den tiden kommer da han skal ta sverdet i sin høyre hånd og bruke det. Salmisten profeterer: «Din høyre hånd skal lære deg fryktinngytende ting.» Uttrykket «skal lære deg» kan også oversettes med «skal utrette». (Sal 45:4) Når Jesus Kristus rir ut for å fullbyrde Jehovas dommer i Harmageddon, vil han utrette «fryktinngytende ting» som rammer hans fiender. Vi vet ikke nøyaktig hvilke midler han vil bruke for å ødelegge Satans ordning. Men når han gjør det, vil det spre redsel blant dem av jordens innbyggere som ikke har rettet seg etter Guds advarsler og derfor ikke har

13. Hvordan kjemper Kristus 'for rettferdighets sak'?

14. Hva betyr det at Kristi høyre hånd skal utrette «fryktinngytende ting»? (Se det første bildet i artikkelen.)

underordnet seg Kongens styre. (**Les Salme 2:11, 12.**) I sin profeti om endens tid sa Jesus at folk ville bli «avmektige på grunn av frykt og i påvente av de ting som skal komme over den bebodde jord; for himlenes krefter skal bli rokket». Så tilføyde han: «Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med makt og stor herlighet.» – Luk 21:26, 27.

¹⁵ I Åpenbaringen leser vi hva som skjer når Kongen kommer «med makt og stor herlighet» for å fullbyrde dommen: «Jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest. Og han som satt på den, kalles Trofast og Sann, og han dømmer og fører krig i rettferdighet. Og hærene i himmelen fulgte ham på hvite hester, og de var kledd i hvitt, rent, fint lin. Og ut av hans munn går det et skarpt, langt sverd, for at han skal slå nasjonene med det, og han skal gjete dem med en jernstav. Han trækker også Guds, Den Allmektiges, harmes vredes vinpresse.» – Åp 19:11, 14, 15.

¹⁶ Hvem utgjør «hærene i himmelen», som følger Kristus i kampen? Da Jesus spente på seg sverdet for å kaste Satan og demonene ut av himmelen, var «hans engler» med ham. (Åp 12:7–9) Det er logisk å trekke den konklusjon at Kristi hærer i Harmageddonkrigen også vil bestå av de hellige engler. Vil hærene innbefatte noen andre? Jesus gav sine salvede brødre dette løftet: «Den som seirer og holder seg til mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi myndighet over nasjonene, og han skal gjete menneskene med en jernstav, så de blir slått i stykker som leirkar, slik jeg også har fått myndighet fra min Far.» (Åp 2:26, 27) Så Kristi himmelske hærer vil også bestå av hans

15, 16. Hvem vil de «hærene» som følger Jesus i kampen, bestå av?

salvede brødre, som da har fått sin himmelske belønning. Hans salvede medregenter vil være ved hans side når han utretter «fryktinngytende ting» mens han gjeter nasjonene med en jernstav.

KONGEN FULLFØRER SIN SEIER

17 Les Salme 45:5. Kongen sitter på en hvit hest, som symboliserer krigføring som er ren og rettferdig i Jehovas øyne. (Åp 6:2; 19:11) I tillegg til at Kongen har et sverd, har han en bue. Vi leser: «Jeg så, og se, en hvit hest; og han som satt på den, hadde en bue; og det ble gitt ham en krone, og han drog ut seirende og for å fullføre sin seier.» Både sverdet og buen står for de midlene Kristus vil bruke for å fullbyrde dommen over sine fiender.

18 I poetiske vendinger profeterer salmisten at Kongens «piler er kvasse» og gjennomborer hans fienders hjerte, slik at folk 'faller' foran ham. Dette vil skje verden over. Jeremias profeti lyder: «De som Jehova har drept, skal på den dagen sannelig ligge fra den ene enden av jorden helt til den andre enden av jorden.» (Jer 25:33) En parallell profeti sier: «Jeg så også en engel som stod i solen, og han ropte med høy røst og sa til alle fuglene som flyr i midthimmelen: 'Kom hit, samle dere til Guds store aftensmåltid, for at dere kan spise kjøtt av konger og kjøtt av militære befalingsmenn og kjøtt av sterke menn og kjøtt av hester og av dem som sitter på dem, og kjøtt av alle, av frie så vel som av slaver og av små og store.'» – Åp 19:17, 18.

17. (a) Hva er den hvite hesten som Kristus rir på, et bilde på? (b) Hva er sverdet og buen et bilde på?

18. Hvordan vil Kristi «piler» vise seg å være «kvasse»?

Fuglene vil få i oppdrag å rense jorden
(Se avsnitt 18)

19 Etter at Kristus har tilintetgjort Satans onde ordning på jorden, skal han 'i sin prakt' «dra videre til seier». (Sal 45:4) Han vil fullføre sin seier ved å kaste Satan og demonene i avgrunnen, hvor de blir værende under hele det tusenårige styre. (Åp 20:2, 3) Når Djevelen og hans engler befinner seg i en dødlignende, uvirksom tilstand i avgrunnen, er jordens innbyggere fri for satanisk påvirkning og vil fullt ut kunne underordne seg sin seirende Konge. Men før de ser at jorden gradvis blir forvandlet til et paradys, vil de ha enda en grunn til å glede seg sammen med sin Konge og hans himmelske medregenter. Den begivenheten de vil glede seg over, blir drøftet i den neste artikkelen.

19. Hvordan vil Kristus fullføre sin seier?

Gled deg over Lammets bryllup!

*«La oss fryde oss og være jublende glade, . . .
for Lammets bryllup er kommet.» – ÅP 19:7.*

HOVEDPUNKTER VI BØR HUSKE

Hvem er bruden i Lammets bryllup, og hva har Kristus gjort for at hun skal være rede til bryllupet?

Når skal Lammets bryllup finne sted?

Hvordan vet vi at de «andre sauer» vil få del i den universelle jubelen over Lammets bryllup?

DET tar alltid tid å forberede et bryllup. Men det bryllupet vi skal se på her, er et helt spesielt, kongelig bryllup, som det har tatt rundt 2000 år å forberede! Nå skal brudgommen snart forenes med sin brud. Kongens palass vil bli fylt med glad musikk, og himmelske skarer vil synge: «Lovpris Jah, for Jehova vår Gud, Den Allmechtige, har begynt å herske som konge. La oss fryde oss og være jublende glade, og la oss gi ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og hans hustru har gjort seg rede.» – Åp 19:6, 7.

² 'Lammet', som er brudgommen i dette bryllupet som fører til så stor glede i himmelen, er ingen annen enn Jesus Kristus. (Joh 1:29) Hvordan er han kledd for bryllupet? Hvem er bruden? Hvordan har hun «gjort seg rede»? Når finner bryllupet sted? Vil dette bryllupet som fører til jubel i himmelen, også føre til glede blant dem som har håp om å leve evig på jorden? Vi er spent på de svarene vi vil få på disse spørsmålene når vi nå fortsetter vår undersøkelse av Salme 45.

1, 2. (a) Hvilket bryllup vil føre til stor glede i himmelen? (b) Hvilke spørsmål oppstår?

KLÆRNE HANS ER VELLUKTENDE

³ **Les Salme 45:8, 9.** Brudgommen, Jesus Kristus, tar på seg sine praktfulle, kongelige bryllupsklær. De dufter godt, som de 'mest utsøkte velluktende stoffene' myrra og kassia, som var noen av ingrediensene i den hellige salvingsoiljen som ble brukt i Israel. – 2. Mos 30: 23–25.

⁴ Den himmelske musikken som fyller palasset, bidrar til den gleden Brudgommen føler da bryllupet nærmer seg. «Den kongelige gemalinne» – den himmelske delen av Guds organisasjon, som innbefatter «kongers døtre», det vil si de hellige englene – gleder seg sammen med Brudgommen. Så spennende å høre himmelske røster erklære: «La oss fryde oss og være jublende glade, . . . for Lammets bryllup er kommet!»

BRUDEN ER REDE TIL BRYLLUPET

⁵ **Les Salme 45:10, 11.** Vi vet nå hvem Brudgommen er, men hvem er bruden? Hun er ikke én person, men en gruppe. Den består av alle de 144 000 medlemmene av den salvede menighet, som har Jesus Kristus som Hode. (**Les Efeserne 5:23, 24.**) Disse åndssalvede kristne blir en del av Kristi messianske rike. (Luk 12:32) De «fortsetter å følge Lammets uansett hvor det går». (Åp 14:1–4) De blir «Lammets hustru» og bor sammen med ham i hans himmelske bolig. – Åp 21:9; Joh 14:2, 3.

⁶ Den framtidige bruden blir ikke

3, 4. (a) Hva blir det sagt om Brudgommens bryllupsklær, og hva bidrar til den gleden han føler? (b) Hvem er de «kongers døtre» og «den kongelige gemalinne» som gleder seg sammen med Brudgommen?

5. Hvem er bruden?

6. Hvorfor blir de salvede omtalt som «kongedatteren», og hvorfor blir det sagt til dem at de må 'glemme sitt folk'?

bare kalt «datter», men også «kongedatteren». (Sal 45:13) Hvilken konge er hun datter av? Salvede kristne blir adoptert som Jehovas «barn». (Rom 8: 15–17) Siden de salvede skal bli en himmelsk brud, blir det sagt til dem at de må 'glemme sitt folk og sin [kjødelige] fars hus'. De må holde sitt sinn «rettet mot de ting som er der oppe, ikke mot de ting som er på jorden». – Kol 3:1–4.

⁷ I århundrenes løp har Kristus gjort sin kommende brud rede til bryllupet i himmelen. Apostelen Paulus forklarte at Kristus «elsket menigheten og gav seg selv for den, for at han kunne hellige den, idet han rensset den med vannbadet ved hjelp av ordet, for at han kunne framstille menigheten for seg selv i dens prakt, uten at den hadde en plett eller en rynke eller noe slikt, men for at den skulle være hellig og uten lyte». (Ef 5:25–27) Paulus sa til de salvede kristne i det gamle Korint: «Jeg er nidkjær for dere med en nidkjærhet som er av Gud, for jeg har personlig lovt dere bort til ekteskap med én mann for å kunne framstille dere som en ren jomfru for Kristus.» (2. Kor 11:2) Brudgommen, Jesus Kristus, setter pris på sin vordende bruds åndelige «skjønnhet», det vil si hennes rene tilbedelse. Og bruden ser på ham som sin «herre» og 'bøyer seg for ham' som sin vordende ektemann.

BRUDEN «FØRES TIL KONGEN»

⁸ **Les Salme 45:13, 14a.** Bruden i det kongelige bryllupet blir beskrevet som strålende, som «overmåte

7. (a) Hva har Kristus gjort for at hans brud skal være rede? (b) Hvordan ser bruden på ham som skal bli hennes ektemann?

8. Hvorfor passer det godt at bruden blir beskrevet som «overmåte herlig»?

herlig». I Åpenbaringen 21:2 blir bruden sammenlignet med en by, Det nye Jerusalem, og det står at hun er «pynnet for sin ektemann». Denne himmelske byen har «Guds herlighet» og stråler «som den kosteligste stein, som en jaspisstein som skinner klart som krystall». (Åp 21:10, 11) Det nye Jerusalems prakt blir vakkert beskrevet i Åpenbaringen. (Åp 21:18–21) Det er ikke noe rart at salmisten omtaler bruden som «overmåte herlig!» Det kongelige bryllupet finner jo sted i himmelen.

⁹ Den som bruden blir ført til, er Brudgommen – den messianske Konge. Han har ‘gjort henne i stand’ ved å ‘rense henne med vannbadet ved hjelp av ordet’. Hun er «hellig og uten lyte». (Ef 5:26, 27) Bruden må også være passende kledd for anledningen. Og det er hun! «Hennes klesdrakt har innfatninger av gull», og «i vevd kledning skal hun føres til kongen». Det er «blitt gitt henne å bli kledd i skinnende, rent, fint lin, for det fine linet står for de helliges rettfærdige gjerninger». – Åp 19:8.

‘BRYLLUPET ER KOMMET’

¹⁰ **Les Åpenbaringen 19:7.** Når vil Lammets bryllup finne sted? Åpenbaringen 19:7 sier at Lammets «hustru har gjort seg rede» til bryllupet, men versene etter gir ikke en nærmere beskrivelse av bryllupet. I stedet gir de en levende beskrivelse av den siste fasen av den store trengsel. (Åp 19:11–21) Betyr dette at bryllupet finner sted før Kongen, Brudgommen, fullfører sin seier? Nei. Synene i Åpenbaringen står ikke i kronologisk rekkefølge. I Salme 45 finner det kongelige bryllupet sted *etter* at

9. Hvem er «kongen» som bruden skal føres til, og hvordan er bruden kledd?

10. Når skal Lammets bryllup finne sted?

Kongen Jesus Kristus har spent på seg sverdet og ‘dratt videre til seier’ over sine fiender. – Sal 45:3, 4.

¹¹ Vi kan derfor konkludere med at rekkefølgen av begivenhetene er slik: Først blir dommen fullbyrdet over «den store skjøge», Babylon den store, den falske religions verdensrike. (Åp 17:1, 5, 16, 17; 19:1, 2) Så vil Kristus dra ut for å fullbyrde Guds dommer over resten av Satans onde ordning på jorden ved å ødelegge den i Harmageddon, «krigen på Guds, Den Allmektiges, store dag». (Åp 16:14–16; 19:19–21) Til slutt fullfører krigerkongen sin seier ved å kaste Satan og hans demoner i avgrunnen, slik at de kommer i en dødlignende, uvirksom tilstand. – Åp 20:1–3.

¹² Etter hvert som salvede kristne under Kristi nærvær fullfører sitt jordiske livsløp, blir de oppreist til himmelsk liv. En tid etter ødeleggelsen av Babylon den store skal Jesus samle til seg resten av medlemmene av brudeklassen. (1. Tess 4:16, 17) Alle medlemmene av bruden vil derfor være i himmelen før Harmageddon-krigen bryter ut. Etter denne krigen kan Lammets bryllup finne sted. For en glederik begivenhet dette bryllupet vil bli! «Lykelige er de som er innbudt til aftensmåltidet ved Lammets bryllup», sier Åpenbaringen 19:9. De 144 000 medlemmene av brudeklassen kommer virkelig til å være lykelige. Og Brudgommen blir jublende glad over at det fulle antall av hans medkonger er hos ham og symbolsk sett ‘spiser og drikker ved hans bord i hans rike’. (Luk 22:18,

11. I hvilke etapper skal Kristus fullføre sin seier?

12, 13. (a) Hva skjer før Lammets bryllup finner sted? (b) Hvem i himmelen vil være jublende glade over Lammets bryllup?

«Jomfruene», som er brudens «venninner», gleder seg over Lammets bryllup
(Se avsnitt 16)

28–30) Men det er ikke bare Brudgommen og bruden som vil glede seg over bryllupet.

¹³ Som vi har nevnt tidligere, synger himmelske skarer i kor: «La oss fryde oss og være jublende glade, og la oss gi ham [Jehova] æren, for Lammets bryllup er kommet, og hans hustru har gjort seg rede.» (Åp 19:6, 7) Men hva med Jehovas tjenere på jorden? Vil de også glede seg over bryllupet?

«DE SKAL FØRES FRAM MED FRYD»

¹⁴ **Les Salme 45:12, 14b, 15.** Profeten Sakarja forutsa at i endens tid skulle folk av nasjonene i takknemlighet slutte seg til dem som er igjen av det åndelige Israel på jorden. Han skrev:

14. Hvem er «jomfruene», som er brudens «venninner», og som er nevnt i Salme 45?

«I de dager skal det skje at ti menn av alle språk blant nasjonene skal gripe fatt, ja i sannhet gripe fatt i kappefliken til en mann som er jøde, og si: 'Vi vil gå med dere, for vi har hørt at Gud er med dere.'» (Sak 8:23) I Salme 45:12 blir disse symbolske 'ti mennene' omtalt som «Tyrus' datter» og «de rike blant folket». De kommer til den salvede rest med gaver for å få deres velvilje og åndelige hjelp. Siden 1935 har millioner av mennesker latt den salvede rest få 'føre dem til rettferdighet'. (Dan 12:3) Disse som lojalt samarbeider med de salvede kristne, har gjort forandringer som gjør at de nå lever et rent liv – de er blitt 'jomfruer' i åndelig forstand. Disse «jomfruene», som er brudens «venninner», har innviet seg til Jehova og bevist at de er trofaste undersåtter av Kongen, Brudgommen.

¹⁵ De av brudeklassen som fortsatt er på jorden, har vært spesielt takknemlige for den helhjertete støtten som disse 'venninnene' har gitt dem i forkynnelsen av det «gode budskap om riket» jorden over. (Matt 24:14) Det er ikke bare «ånden og bruden» som fortsetter å si «Kom!», men også de som hører, sier «Kom!» (Åp 22:17) Ja, de «andre sauer» har hørt medlemmene av den salvede brudeklassen si «Kom!» og sier i forening med dem «Kom!» til alle jordens folk. – Joh 10:16.

¹⁶ Den salvede rest elsker sine støttepillere og er glad for å vite at Brudgommens Far, Jehova, har gitt disse andre sauer på jorden det privilegium å få del i jubelen over Lammets bryllup. Det er forutsagt at disse 'venninnene' skulle «føres fram med fryd og glede». Ja, de andre sauer, som håper å leve evig på jorden, vil få del i den universelle fryd og glede som vil rå når Lammets bryllup finner sted i himmelen. Det passer godt at Åpenbaringen sier at de som tilhører den 'store skare', står «foran tronen og foran Lammet». De yter Jehova hellig tjeneste i den jordiske forgården til hans åndelige tempel. – Åp 7:9, 15.

'I DINE FORFEDRES STED SKAL DINE SØNNER VÆRE'

¹⁷ **Les Salme 45:16.** De 'venninnene' som følger Kristi himmelske brud, vil få enda en grunn til å fryde seg når de

15. Hvordan har 'venninnene' samarbeidet med dem av brudeklassen som fortsatt er på jorden?

16. Hvilket privilegium har Jehova gitt de andre sauer?

17, 18. Hvordan blir Lammets ekteskap fruktbart, og hvem vil Kristus bli far til i løpet av sitt tusenårige styre?

ser at ekteskapet blir fruktbart i den nye verden. Brudgommen, Kongen, vil rette oppmerksomheten mot jorden og oppreise sine jordiske 'forfedre' fra de døde. De blir da hans jordiske «sønner». (Joh 5:25–29; Hebr 11:35) Han vil sette noen av dem til «fyrster på hele jorden». Kristus vil uten tvil også sette noen av vår tids trofaste eldste til å ta ledelsen i den nye verden. – Jes 32:1.

¹⁸ I løpet av sitt tusenårige styre vil Kristus også bli far til andre. Alle på jorden som får evig liv, får det fordi de viser tro på Jesu gjeløsningsoffer. (Joh 3:16) På den måten blir han deres 'Evige Far'. – Jes 9:6, 7.

MOTIVERT TIL Å 'TALE OM HANS NAVN'

¹⁹ **Les Salme 45:1, 17.** De begivenhetene som Salme 45 handler om, angår alle kristne. Den salvede rest på jorden ser spent fram til snart å bli forent med sine brødre og sin Brudgom i himmelen. De andre sauer blir enda mer motivert til å underordne seg sin store Konge, og de er takknemlige for at de har det privilegium å samarbeide med dem av brudeklassen som fortsatt er på jorden. Etter at Kristus og hans medregenter har inngått ekteskap, skal de utøse utallige velsignelser over dem som bor på jorden. – Åp 7:17; 21:1–4.

²⁰ Så vi kan virkelig se fram til at den messianske Konge skal utrette «noe godt». Motiverer ikke dette oss til å 'tale om hans navn' og gjøre det kjent? Måtte vi være blant dem som 'priser Kongen til uavgrenset tid, ja for evig'!

19, 20. Hvordan kan vi si at de spennende begivenhetene som er beskrevet i Salme 45, angår alle sanne kristne i dag?

Enken i Sarefat ble belønnet for sin tro

EN FATTIG enke klemmer gutten sin, sitt eneste barn, tett inntil seg. Hun kan ikke tro sine egne øyne. For en liten stund siden vugget hun fortvilet den livløse kroppen hans i armene sine, men nå har han fått livet tilbake! Hun er overlykkelig over å se smilet i ansiktet hans. «Se, sønnen din lever», sier han som er gjest i huset hennes.

Denne dramatiske hendelsen fant sted for nesten 3000 år siden. Du kan lese om hvordan denne gutten ble oppreist fra de døde, i 1. Kongebok, kapittel 17. Gjesten i huset var Guds profet Elia. Og moren? Hun var en ikke navngitt enke som bodde i byen Sarefat (Sarepta). Det at sønnen hennes ble oppreist fra de døde, var noe av det mest trosstyrkende hun opplevde i hele sitt liv. Når vi nå skal se nærmere på beretningen om henne, kan vi lære noen viktige ting.

ELIA FINNER EN ENKE SOM HAR TRO

Jehova hadde bestemt at det skulle komme en lang tørkeperiode i Israel, der den onde kong Akab regjerte. Etter at Elia hadde kunngjort at tørken skulle komme, holdt Gud ham skjult for Akab og gav ham mat på en mirakuløs måte ved å sørge for at ravner brakte ham brød og kjøtt. Så sa Jehova til Elia: «Bryt opp, gå til Sarefat, som hører til Sidon, og du skal bo der. Se, jeg skal i sannhet befale en kvinne der, en enke, å forsyne deg med mat.» – 1. Kong 17:1–9.

Da Elia kom til Sarefat, så han en fattig enke som holdt på med å sanke ved. Kunne det være at hun var den kvinnen som skulle gi ham mat? Hvordan skulle hun klare det, når hun var så fattig? Selv om Elia kanskje hadde en viss tvil, begynte han å snakke med kvinnen. Han sa: «Vær snill og hent litt vann til meg i et kar, så jeg kan drikke.» Da hun gikk for å hente litt vann til ham, tilføyde

Enkens tro på Elias Gud, Jehova, gjorde at hun og sønnen hennes overlevde

han: «Vær snill og hent en bit brød til meg i din hånd.» (1. Kong 17:10, 11) Å gi den fremmede noe å drikke var ikke vanskelig, men å gi ham brød var et stort problem.

«Så sant Jehova din Gud lever», svarte hun, «jeg har ingen rund kake, bare en håndfull mel i den store krukken og litt olje i den lille krukken; og se, jeg holder på med å sanke litt ved, og jeg skal gå inn og lage til noe for meg og sønnen min, og vi skal spise det og dø.» (1. Kong 17:12) Tenk over hva denne samtalen forteller oss.

Enken forstod at Elia var en gudfryktig israelitt. Det skjønner vi fordi hun sier: «Så sant Jehova din Gud lever.» Det ser ut til at hun hadde en viss kunnskap om Israels Gud, men ikke nok til at hun ville kalle Jehova «min Gud». Hun bodde i Sarefat, en by som 'hørte til', eller var avhengig av, den fönikiske byen Sidon. De som bodde i Sarefat, var høyst sannsynlig Ba'al-tilbedere. Jehova så likevel noe spesielt i denne enken.

Selv om denne fattige enken i Sarefat bodde blant avgudsdyrkere, viste hun tro på Israels

Gud. Jehova sendte Elia til henne både for hennes egen skyld og for profetens skyld. Vi kan lære noe viktig av dette.

Ikke alle innbyggerne i det Ba'al-dyrkende Sarefat var helt fordervet. Ved å sende Elia til enken viste Jehova at han legger merke til oppriktige mennesker som ennå ikke tjener Ham. Ja, «i enhver nasjon er den som frykter [Gud] og øver rettferdighet, antagelig for ham». – Apg 10:35.

Hvor mange av dem som bor i ditt distrikt, er lik enken i Sarefat? Selv om de kanskje er omgitt av mennesker som utøver falsk religion, kan det være at de lengter etter noe bedre. De har kanskje liten eller ingen kunnskap om Jehova og trenger derfor hjelp for å kunne ta imot sannheten. Er du med på å lete etter og hjelpe slike mennesker?

«LAG FØRST EN LITEN RUND KAKE TIL MEG»

Tenk nøye over hva Elia bad enken om å gjøre. Hun hadde akkurat fortalt ham at etter at hun hadde laget et siste måltid til seg selv og sønnen, skulle de spise det og dø. Men hva sa Elia? «Vær ikke redd. Gå inn, gjør etter ditt ord. Men lag først en liten rund kake til meg av det som er der, og du skal bringe den ut til meg, og for deg selv og sønnen din kan du lage til noe etterpå. For dette er hva Jehova, Israels Gud, har sagt: 'Den store krukken med mel skal ikke bli tom, og den lille krukken skal ikke mangle olje helt til den dag da Jehova gir et skyllregn over landets overflate.'» – 1. Kong 17:11–14.

I en slik situasjon ville mange kanskje ha sagt: «Gi bort vårt siste måltid? Det kan du ikke mene!» Men det var ikke slik enken reagerte. Selv om hun hadde liten kunnskap om Jehova, trodde hun på det Elia sa, og gjorde det han bad henne om. For en stor trosprøve dette var – og for en vis avgjørelse hun tok!

Gud sviktet ikke denne fattige enken. Akkurat som Elia hadde lovt, mangedoblet Jehova det lille hun hadde av mat, slik at det var nok til å holde Elia, henne selv og sønnen hennes i live helt til tørken var over. Ja, «den store krukken med mel ble ikke tom, og den lille krukken manglet ikke olje, i samsvar med Jehovas ord, det som han

hadde talt ved Elia». (1. Kong 17:16; 18:1) Hvis denne kvinnen hadde handlet annerledes, kunne det godt være at det hun hadde tenkt å lage av det lille som var igjen av mel og olje, ville blitt hennes siste måltid. Men hun handlet i tro og stolte på Jehova og gav Elia mat først.

Noe vi kan lære av dette, er at Gud velsigner dem som viser tro. Når din trofasthet blir satt på prøve og du viser tro, vil Jehova hjelpe deg. Han vil være en Forsørger, en Beskytter og en Venn som hjelper deg til å bestå prøven. – 2. Mos 3: 13–15.

I 1898 skrev *Zion's Watch Tower* om hva vi kan lære av beretningen om enken i Sarefat: «Hvis kvinnen hadde stor nok tro til å adlyde, ville hun bli regnet verdig til å få Herrens hjelp gjennom profeten; hvis hun ikke viste stor nok tro, kunne det være at det ville bli funnet en annen enke som ville bli regnet verdig. Slik er det også med oss – når vi går på livets vei, bringer Herren oss iblant til et sted der han prøver vår tro. Hvis vi viser tro, vil vi få velsignelsen; hvis vi ikke gjør det, vil vi gå glipp av den.»

Når vi møter prøvelser, må vi søke Jehovas veiledning gjennom Bibelen og våre bibelske publikasjoner. Så må vi følge denne veiledningen, uansett hvor vanskelig det måtte være å godta den. Vi vil virkelig bli velsignet hvis vi handler i samsvar med dette vise ordspråket: «Sett din lit til Jehova av hele ditt hjerte, og støtt deg ikke til din egen forstand. Gi akt på ham på alle dine veier, og han skal gjøre dine stier rette.» – Ordsp 3:5, 6.

‘DU ER KOMMET FOR Å LA SØNNEN MIN DØ’

Enkens tro skulle nå bli satt på en ny prøve. Bibelen sier videre: «Det skjedde etter disse hendelsene at sønnen til kvinnen, husets frue, ble syk, og hans sykdom ble så alvorlig at det ikke lenger var pust i ham.» Den sørgende moren, som søkte en forklaring på hvorfor dette tragiske hadde skjedd, sa til Elia: «Hva har jeg med deg å gjøre, du den sanne Guds mann? Du er kommet til meg for å minne om min misgjerning og for å la sønnen min dø.» (1. Kong 17:17, 18) Hva ligger det i disse bitre ordene?

Tenkte kvinnen på en synd som plaget samvittigheten hennes? Trodde hun at sønnens død var en straff fra Gud, og at Elia var en som var sendt av Gud for å bringe død? Det sier ikke Bibelen noe om, men én ting er klart: Enken anklaget ikke Gud for å være urettferdig.

Det må ha kommet som et sjokk på Elia å få vite at enkens sønn var død, og han må ha blitt rystet over at hun kunne tro at hans tilstedeværelse var grunnen til at hun hadde lidd dette hjertereskjærende tapet. Etter at han hadde båret guttens livløse kropp opp på takkammeret, ropte han: «Jehova, min Gud, skal du også føre ulykke over den enken som jeg bor hos som utlending, ved å la sønnen hennes dø?» Profeten orket ikke tanken på den vanære som ville bli ført over Guds navn hvis Gud lot denne gode og gjestfrie kvinnen lide enda mer. Så Elia bad inntrengende: «Jehova, min Gud, jeg ber deg, la dette barnets sjel komme tilbake i ham.» – 1. Kong 17:20, 21.

«SE, SØNNEN DIN LEVER»

Jehova lyttet til Elias bønn. Enken hadde gitt hans profet mat, og hun hadde vist tro. Gud lot tydeligvis guttens sykdom gå sin gang fordi han visste at det ville finne sted en oppstandelse – den første som er omtalt i Bibelen – og at den ville gi håp til kommende generasjoner. Da Elia bønnfalt Jehova om det, gav Han gutten livet tilbake. Tenk så glad enken må ha blitt da Elia sa: «Se, sønnen din lever!» Hun sa til Elia: «Nå vet jeg virkelig at du er en Guds mann, og at Jehovas ord i din munn er sant.» – 1. Kong 17:22–24.

Beretningen i 1. Kongebok, kapittel 17, sier ikke noe mer om denne kvinnen. Men siden Jesus omtaler henne på en positiv måte, kan det være at hun resten av livet var en trofast tjener for Jehova. (Luk 4:25, 26) Beretningen om henne viser at Jehova velsigner dem som gjør godt mot hans tjenere. (Matt 25:34–40) Den viser også at Gud sørger for at de som er trofaste mot ham, får det de trenger, selv i vanskelige situasjoner. (Matt 6:25–34) Og den viser at Jehova ønsker å oppreise de døde og har makt til å gjøre det. (Apg 24:15) Dette er virkelig gode grunner til å huske enken i Sarefat.

Jehova

Vår Forsørger og Beskytter

«Fordi han har knyttet sin hengivenhet til meg, skal jeg også redde ham. Jeg skal beskytte ham fordi han har lært mitt navn å kjenne.» - SAL 91:14.

HVA SVARER DU?

Hvordan kan vi si at Jehova er den store Forsørger?

Hvilken rolle har Jesus spilt når det gjelder menneskenes mulighet til å bli forlikt med Gud?

Hvordan beskytter Jehova dem som elsker ham og er lydige mot ham?

JEHOVA står bak familieordningen. (Ef 3:14, 15) En familie består av personer med forskjellig personlighet, og de kan ha en nokså ulik hverdag. Det finnes også forskjeller når det gjelder familiebakgrunn. Mange har vokst opp hos foreldrene sine, mens andre har mistet foreldrene sine tidlig, kanskje på grunn av sykdom eller en ulykke. Andre igjen vet ikke engang hvem foreldrene deres er.

² I Jehovas familie av tilbedere er det også forskjeller, for eksempel når det gjelder åndelig bakgrunn. Kanskje du er «oppvokst i sannheten», som noen sier, og har lært bibelske prinsipper av foreldrene dine. (5. Mos 6:6, 7) Eller kanskje du er en av de mange som har blitt kjent med sannheten fordi andre tjenere for Jehova har forkynt for deg. – Rom 10:13–15; 1. Tim 2:3, 4.

³ Selv om vi har forskjellig bakgrunn, har vi alle visse ting til felles. Fordi Adam var ulydig, har vi arvet ufullkommenhet, synd og død. (Rom 5:12) Likevel kan vi som sanne tilbedere med rette kalle Jehova «vår Far». Guds utvalgte folk i

-
- 1, 2. Hva slags ulik bakgrunn kan vi ha?
 3. Hva har vi alle til felles?

gammel tid kunne si: «Jehova, du er vår Far.» (Jes 64:8) Og Jesus begynte sin mønsterbønn med ordene: «Vår Far i himlene, la ditt navn bli helliget.» – Matt 6:9.

⁴ Vår himmelske Far gir oss som tilhører hans familie av sanne tilbedere, den omsorg og beskyttelse vi trenger. Ifølge salmisten sier han: «Fordi han [en sann tilbeder] har knyttet sin hengivenhet til meg, skal jeg også redde ham. Jeg skal beskytte ham fordi han har lært mitt navn å kjenne.» (Sal 91:14) Ja, i sin kjærlighet beskytter og redder Jehova Gud oss som sitt folk, slik at vi ikke blir utryddet av våre fiender.

⁵ For å øke vår verdsettelse av vår himmelske Far skal vi se nærmere på hvordan han er (1) vår Forsørger, (2) vår Beskytter og (3) vår beste Venn. Mens vi tar for oss disse viktige punktene, vil vi ha nytte av å meditere over vårt forhold til Gud og tenke over hvordan vi kan ære ham som vår Far. Det vil også være bra å reflektere over de velsignelsene Jehova lover dem som nærmer seg ham. – Jak 4:8.

JEHOVA, DEN STORE FORSØRGER

⁶ Disippelen Jakob skrev: «Enhver god gave og enhver fullkommen gave kommer ovenfra, for den kommer ned fra himmellysenes Far.» (Jak 1:17) Livet er en fantastisk gave fra Jehova. (Sal 36:9) Hvis vi bruker livet til å gjøre Guds vilje, får vi mange velsignelser nå og evig liv i den nye verden. (Ordsp 10:22; 2. Pet 3:13) Men hvordan er det mulig å få evig liv, når vi har arvet ufullkommenhet, synd og død fra Adam?

4, 5. Hva skal vi se nærmere på for å øke vår verdsettelse av vår Far, Jehova?

6. Nevn en av de 'gode gaver' Jehova har gitt oss.

⁷ Jehova er virkelig den store Forsørger – han sørger for oss på utallige måter. Tenk for eksempel på det hans uførtjente godhet har motivert ham til å gjøre for at vi skal bli frigjort fra den synd og ufullkommenhet vi har arvet fra Adam. (Rom 3:23) I sin kjærlighet har han tatt initiativet til å gjøre det mulig for oss å komme i et nært forhold til ham. Apostelen Johannes skrev: «Ved dette ble Guds kjærlighet tilkjennegitt i vårt tilfelle, fordi Gud utsendte sin enbårne Sønn til verden for at vi skulle vinne liv ved ham. Kjærligheten er i denne henseende ikke at vi har elsket Gud, men at han elsket oss og utsendte sin Sønn som et sonoffer for våre synder.» – 1. Joh 4:9, 10.

⁸ Noe som skjedde på 1800-tallet fvt., var et forbilde på det Jehova i sin store kjærlighet skulle gjøre for at lydige mennesker skulle få evig liv. Hebreerne 11:17–19 forklarer: «Ved tro var det at Abraham, da han ble prøvd, så godt som ofret Isak, ja, han som med glede hadde mottatt løftene, forsøkte å ofre sin enbårne sønn, enda det var blitt sagt til ham: 'Det som skal kalles «din ætt», skal komme gjennom Isak.' Men han regnet med at Gud til og med kunne oppreise ham fra de døde; og derfra fikk han ham også tilbake på en billedlig måte.» Det er ikke vanskelig å se parallellen. Jehova ofret sin Sønn, Jesus Kristus, for menneskene. – **Les Johannes 3:16, 36.**

⁹ Forestill deg hvor glad Isak må ha blitt da han skjønnte at han ikke måtte lide en offerdød! Han må ha vært veldig

7. Hvordan har Gud gjort det mulig for oss å komme i et nært forhold til ham?

8, 9. Hvordan viste Jehova seg å være den store Forsørger på den tiden Abraham og Isak levde? (Se det første bildet i artikkelen.)

takknemlig for at Gud, den store Forsørger, skaffet til veie et annet offer – en vær som hadde satt seg fast i et kratt like ved. (1. Mos 22:10–13) Det er ikke rart at Abraham gav dette stedet navnet «Jehova-Jire», som betyr «Jehova skal sørge for [det]; Jehova skal skaffe til veie». – 1. Mos 22:14; fotn.

MULIGHET TIL Å BLI FORLIKT MED GUD

¹⁰ Når vi mediterer over hvordan Jehova er den store Forsørger, ser vi at vi har grunn til å være takknemlige for den viktige rollen Jesus Kristus spiller. Paulus skrev i den forbindelse: «Slik har vi dømt: at én døde for alle; altså hadde alle dødd; og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde for dem og ble oppreist.» – 2. Kor 5:14, 15.

¹¹ De første kristne elsket Gud og var takknemlige for det uvurderlige privilegium å tjene ham, og derfor tok de med glede imot «forlikelsens tjeneste». Denne tjenesten var deres forkynnelses- og undervisningsarbeid, som åpnet muligheten for oppriktige mennesker til å oppnå fred med Gud, bli hans venner og etter hvert bli hans åndelige barn. I dag utfører salvede tjenere for Jehova den samme tjeneste. Det de utretter som ambassadører for Gud og Kristus, gjør det mulig for mennesker som er «rett innstilt», å bli dratt av Jehova og bli tjenere for ham. – **Les 2. Korinter 5:18–20**; Joh 6:44; Apg 13:48.

¹² Av takknemlighet mot Jehova som den store Forsørger deltar også alle kristne som har et jordisk håp, i forkynnelsesarbeidet, sammen med de sal-

10, 11. Hvem har tatt ledelsen i «forlikelsens tjeneste», og hvordan har de gjort det?

12, 13. Hvordan kan vi vise at vi er takknemlige for alt det Jehova har gitt oss?

vede. I dette arbeidet bruker vi Bibelen, som også er en enestående gave fra Gud. (2. Tim 3:16, 17) Når vi bruker Guds inspirerte Ord på en dyktig måte i tjenesten, gir vi andre mulighet til å oppnå evig liv. En annen gave fra Jehova som hjelper oss i dette arbeidet, og som vi er avhengige av, er den hellige ånd. (Sak 4:6; Luk 11:13) Resultatene er imponerende, noe vi ser i hver utgave av *Jehovas vitners årbok*. For en ære det er å delta i dette arbeidet til pris for vår Far og Forsørger!

¹³ Siden Gud har sørget så godt for oss, bør vi spørre oss selv: Gjør jeg alt jeg kan i tjenesten, for å vise Jehova hvor takknemlig jeg er for alt han har gitt meg? På hvilke måter kan jeg bli en bedre forkynner av det gode budskap? Vi kan vise at vi er takknemlige for alle de gode gavene Gud gir oss, ved å sette Rikets interesser på førsteplansen i vårt liv. Hvis vi gjør det, vil Jehova sørge for at vi får det vi trenger. (Matt 6:25–33) Guds kjærlighet motiverer oss til å gjøre alt vi kan for å behage ham og glede hans hjerte. – Ordsp 27:11.

¹⁴ Salmisten David sang: «Jeg er nødstilt og fattig. Jehova selv akter på meg. Du er min hjelp og min Redningsmann.» (Sal 40:17) Jehova har gang på gang reddet sitt folk som gruppe betraktet, særlig når de er blitt nådeløst jaget og forfulgt av sine fiender. Så takknemlige vi er for den hjelpen Gud gir i slike situasjoner, og for alle de åndelige gavene han hele tiden gir oss!

JEHOVA BESKYTTER

¹⁵ En kjærlig far gjør mer enn å for-

14. Hvordan har Jehova vært sitt folks Redningsmann?

15. Nevn et eksempel på hvordan en kjærlig far reddet barnet sitt.

Jehova kan bruke våre trosfeller til å hjelpe oss å være trofaste i vanskelige tider
(Se avsnittene 18-20)

sørge barna sine; han vil også beskytte dem. Han vil straks prøve å redde dem hvis de er i fare. En bror husker noe dramatisk som skjedde da han var barn. Han og faren var på vei hjem fra feltet og måtte krysse en elv. På grunn av et kraftig regnvær tidligere på dagen hadde vannet i elven steget mye, og den eneste måten å komme seg over til den andre siden på var å hoppe fra én stor stein til den neste. Gutten hoppet først, men skled på en av steinene, falt uti den strie elven og gikk under to ganger. Så glad han ble da faren raskt grep tak i skulderen hans og reddet ham fra å drukne! På lignende måte redder vår himmelske Far oss fra farlige, strie strømmer i denne onde verden, og fra verdens hersker, Satan. Jehova er avgjort den beste Beskytter noen kan ha. – Matt 6:13; 1. Joh 5:19.

¹⁶ Et godt eksempel på den kjærlige beskyttelse Jehova kan gi, er noe han gjorde for israelittene i 1513 fvt. Han hadde allerede utfridd dem fra slaveriet i Egypt og mirakuløst beskyttet dem mens de krysset Rødehavet. Etter å ha vandret gjennom ødemarcken mot Sinai-fjellet kom de så fram til Refidim.

¹⁷ I betraktning av Guds profeti i 1. Mosebok 3:15 kan Satan ha vært desperat da han så etter en mulighet til å angripe de sårbare israelittene. Han brukte amalekittene, som var fiender av Guds folk, til å angripe dem i Refidim. (4. Mos 24:20) Tenk over hva Jehova utrettet ved den anledningen ved hjelp av fire trofaste menn – Josva, Moses, Aron og Hur. Mens Josva kjempet

16, 17. Hvordan hjalp og beskyttet Jehova israelittene da de kjempet mot amalekittene?

mot amalekittene, stod Moses, Aron og Hur på en høyde i nærheten. Det viste seg at israelittene hadde overtaket så lenge Moses holdt hendene oppe. Da hendene hans ble tunge, støttet Aron og Hur dem. Til slutt, med Jehovas hjelp og beskyttelse, vant Josva over Amalek og hans folk. (2. Mos 17:8–13) Moses bygde et alter der og kalte det «Jehova-Nissi», som betyr «Jehova er min signalstang». – **Les 2. Mosebok 17:14, 15;** fotn.

BESKYTTET MOT SATANS KLØR

¹⁸ Jehova verner dem som elsker ham og er lydige mot ham. Akkurat som israelittene stolte på Jehova da de var i Refidim, stoler vi på at Jehova skal beskytte oss mot våre fiender. Jehova har ofte beskyttet oss som gruppe betraktet, og han passer på at vi ikke faller i Djevelens klør. Tenk på alle de gangene Gud har beskyttet brødre og søstre som ikke har villet bryte sin kristne nøytralitet. Det var for eksempel tilfellet i Tyskland og andre land i nazitiden, i 1930-årene og første del av 1940-årene. Ved å lese og reflektere over livshistorier og årbokberetninger som viser hvordan Gud har gitt beskyttelse under forfølgelse, styrker vi vår tillit til Jehova som vår Tilflukt. – Sal 91:2.

¹⁹ Jehova beskytter oss også ved å gi oss kjærlige påminnelser gjennom sin organisasjon og dens publikasjoner. Tenk over hvordan dette har vært til gagn for oss i den senere tid. Mens verden synker stadig dypere ned i en hengemyr av pornografi og umoral, gir Jehova oss viktige påminnelser og praktisk hjelp for å beskytte oss mot mo-

18, 19. Hvordan har Gud beskyttet sine tjenere i vår tid?

ralske farer. Vi får for eksempel faderlige råd om å unngå dårlig omgang ved ufornuftig bruk av sosiale nettsteder.¹ – 1. Kor 15:33.

²⁰ Hvordan kan vi vise at vi virkelig er «lært av Jehova»? Ved å være nøye med å holde hans bud. (Jes 54:13) I menighetene, som er som en trygg havn, får vi nødvendig veiledning og beskyttelse, for det er der trofaste eldste gir oss hjelp og råd fra Bibelen. (Gal 6:1) Mye av Jehovas kjærlige omsorg får vi gjennom disse «gaver i form av mennesker». (Ef 4:7, 8) Hvordan bør vi reagere? Hvis vi er lydige og villig retter oss etter den veiledningen vi får, vil Gud velsigne oss. – Hebr 13:17.

²¹ Måtte vi være fast bestemt på å la oss lede av den hellige ånd og rette oss etter vår himmelske Fars veiledning. Vi bør også meditere over hans Sønn, Jesu Kristi, liv og gå inn for å følge hans gode eksempel. Fordi han var lydig helt til døden, ble han rikt belønnet. (Fil 2:5–11) I likhet med ham vil vi bli velsignet for at vi stoler på Jehova av hele vårt hjerte. (Ordsp 3:5, 6) La oss derfor alltid se på Jehova som den aller beste Forsørger og Beskytter. For en glede og et privilegium det er å tjene ham! Vår kjærlighet til ham vil vokse når vi reflekterer over en tredje side ved vår Fars omsorg for oss – hans vennskap. Den neste artikkelen handler om hvordan Jehova er vår beste Venn.

¹Eksempler på slike påminnelser finner vi i artiklene «Bruk Internett på en fornuftig måte» i *Vaktårnet* for 15. august 2011, sidene 3–5, og «Se opp for Djevelens feller!» og «Stå fast og unngå Satans feller!» i *Vaktårnet* for 15. august 2012, sidene 20–29.

20. Hva slags beskyttelse og veiledning får vi gjennom den kristne menighet?

21. (a) Hva bør vi være fast bestemt på å gjøre? (b) Hva handler den neste artikkelen om?

Jehova

Vår beste Venn

«[Abraham] ble kalt 'Jehovas venn'.» - JAK 2:23.

«SOM far, så sønn» er et kjent uttrykk. Ja, mange barn ligner på foreldrene sine. Det er ikke så rart, for alle barn har fått en genetisk arv fra både mor og far. Jehova, vår himmelske Far, er livets Giver. (Sal 36:9) Og vi som er hans jordiske barn, ligner ham til en viss grad. Siden vi er skapt i hans bilde, har vi evnen til å resonnerer og trekke konklusjoner og evnen til å utvikle og ta vare på vennskap. - 1. Mos 1:26.

² Jehova kan være vår beste Venn. Dette vennskapet er basert på Guds kjærlighet til oss og vår tro på ham og hans Sønn. Jesus sa: «Gud elsket verden så høyt at han gav sin enbårne Sønn, for at enhver som viser tro på ham, ikke skal bli tilintetgjort, men ha evig liv.» (Joh 3:16) Det er mange eksempler på at mennesker har hatt et nært forhold til Jehova. La oss kort se på to av dem.

'MIN VENN ABRAHAM'

³ Jehova omtalte patriarken Abraham, israelittenes stamfar, som 'min venn Abraham'. (Jes 41:8; 2. Krøn 20:7, fotn.) Hva var denne trofaste mannens varige vennskap med

1. Hvilke evner har vi fordi vi er skapt i Guds bilde?
2. Hva gjør det mulig for oss å få Jehova som Venn?
- 3, 4. Hvordan var Abrahams vennskap med Jehova forskjellig fra israelittenes?

HVA SVARER DU?

Hva er det som gjør det mulig for oss å ha Jehova som Venn?

Hva krever Jehova av en som vil være hans venn, ifølge Salme 15:3, 5?

Hva kan hjelpe oss til å åpne vårt hjerte for vår beste Venn?

Skaperen bygd på? Det var hans tro. – 1. Mos 15:6; **les Jakob 2:21–23.**

⁴ Abrahams etterkommere, nasjonen Israel i gammel tid, hadde opprinnelig Jehova som Far og Venn. Men de mistet dessverre sitt vennskap med ham. Hvorfor? Fordi de mistet troen på Jehovas løfter.

⁵ Jo mer du lærer om Jehova, desto sterkere blir din tro på ham, og desto dypere blir din kjærlighet til ham. Tenk tilbake på den tiden da du forstod at Gud er en virkelig Person, en som du kunne utvikle et nært forhold til. Du lærte at vi alle sammen er født som syndere på grunn av Adams ulydighet. Og du ble klar over at menneskeheten som et hele er fremmedgjort for Gud. (Kol 1:21) Så forstod du at vår kjærlige himmelske Far ikke er en fjern person som er uinteressert i oss mennesker. Da du lærte at Jehova ofret sin Sønn, og du begynte å tro på gjenløsningen, var det starten på et vennskap med Gud.

⁶ Når vi nå tenker tilbake på hvordan vi ble kjent med Jehova, kan vi spørre oss selv: Fortsetter jeg å utvikle mitt vennskap med Gud? Har jeg en sterk tillit til min kjære Venn, Jehova, og blir min kjærlighet til ham sterkere for hver dag? Vi skal nå se på hvordan Gideon, en annen person i gammel tid som hadde et nært forhold til Jehova, er et godt eksempel for oss.

«JEHOVA ER FRED»

⁷ Dommeren Gideon tjente Jehova

5, 6. (a) Hvordan har Jehova blitt din Venn? (b) Hva bør vi spørre oss selv om?

7–9. (a) Hvilken spesiell opplevelse hadde Gideon, og hva førte det til? (Se det første bildet i artikkelen.) (b) Hvordan kan vi utvikle vårt vennskap med Jehova?

i en turbulent periode av Israels historie etter at folket hadde kommet inn i det lovte land. Dommerne, kapittel 6, forteller at Jehovas engel besøkte Gideon i Ofra. På den tiden var nabofolket midjanittene en reell trussel mot Israel. Derfor tresket ikke Gideon hvete ute på den åpne marken, men i en vinpresse, der han raskt kunne gjemme unna det verdifulle kornet. Han ble overrasket da engelen viste seg og kalte ham «du tapre veldige mann». Gideon tvilte på at Jehova ville redde israelittene fra midjanittene, selv om han tidligere hadde utfridd dem fra Egypt. Men på vegne av Jehova forsikret engelen ham om at Jehova ville hjelpe ham, Gideon, til å «frelse Israel av Midjans hånd».

⁸ Gideon lurte på hvordan han kunne klare å utføre denne oppgaven. Svaret han fikk fra Jehova, var klart og tydelig: «Jeg skal jo vise meg å være med deg, og du skal sannelig slå Midjan som om det var én mann.» (Dom 6:11–16) Gideon lurte nok fortsatt på hvordan dette skulle gå til, så han bad om et tegn fra Gud. Legg merke til at Gideon ikke tvilte på at Jehova er en virkelig Person.

⁹ Det neste som skjedde, førte til at Gideon fikk sterkere tro og et nærere forhold til Gud. Gideon laget til et måltid og satte det fram for engelen. Da engelen rørte ved maten med staven sin og maten ved et mirakel brant opp, forstod Gideon at engelen virkelig var sendt av Gud. Gideon ble redd og utbrøt: «Akk, Suverene Herre Jehova, for jeg har sett Jehovas engel ansikt til ansikt!» (Dom 6:17–22) Men skapte dette avstand mellom Gideon og hans Gud? Nei, tvert imot. Den måten Gideon

hadde lært Jehova å kjenne på, fikk ham til å føle at han hadde fred med ham. Det forstår vi av at Gideon reiste et alter der som fikk navnet «Jehova-Sjalom», som betyr «Jehova er fred». (Les **Dommerne 6:23, 24**; fotn.) Når vi mediterer over hva Jehova gjør for oss hver eneste dag, forstår vi at han er en sann Venn. Regelmessige bønner til Gud øker vår indre fred og styrker vårt vennskap med ham.

HVEM SKAL VÆRE 'GJEST I JEHOVAS Telt'?

¹⁰ For at Jehova skal være vår Venn, må vi oppfylle visse betingelser. I Salme 15 sang David om hva som kreves av oss for at vi skal kunne være 'gjest i Jehovas telt', det vil si være en venn av Jehova. (Sal 15:1) Vi skal nå fokusere på to av disse kravene – vi må unngå baktalelse, og vi må være ærlige i alt vi gjør. David sa om en som er gjest i Jehovas telt: «Han har ikke baktalt med sin tunge . . . , og bestikkelse mot den uskyldige har han ikke tatt imot.» – Sal 15:3, 5.

¹¹ I en annen salme kom David med denne advarselen: «Vokt din tunge for det som er ondt.» (Sal 34:13) Hvis vi ikke følger dette rådet, vil vi skape en kløft mellom oss og vår rettferdige, himmelske Far. Baktalelse er faktisk noe som kjennetegner Jehovas store fiende, Satan Djevelen. Ordet «djevel» kommer fra et gresk ord som betyr «baktaler». Hvis vi er nøye med hva vi sier om andre, kan vi beholde et nært forhold til Jehova. Det er spesielt viktig at vi passer på hvilken holdning vi har

10. Hva krever Jehova av en som vil være hans venn, ifølge Salme 15:3, 5?

11. Hvorfor må vi ikke baktale noen?

til utnevnte menn i menigheten. – **Les Hebreerne 13:17; Judas 8.**

¹² Jehovas tjenere er kjent for å være ærlige. Apostelen Paulus skrev: «Be stadig for oss, for vi har tillit til at vi har en ærlig samvittighet, idet vi ønsker å oppføre oss ærlig i alle ting.» (Hebr 13:18) Fordi vi er bestemt på å «oppføre oss ærlig i alle ting», utnytter vi ikke våre kristne brødre. Hvis for eksempel en trossfelle arbeider for oss, passer vi på å behandle ham rettferdig og gi ham den lønnen som er avtalt. Vi som er kristne, behandler både våre ansatte og alle andre på en ærlig måte. Og hvis vi er ansatt av en trossfelle, er vi nøye med ikke å utnytte det ved å kreve spesielle fordeler.

¹³ Folk i verden roser ofte Jehovas vitner for at de er ærlige. Direktøren for et stort entreprenørselskap hadde for eksempel lagt merke til at Jehovas vitner holder ord. «Dere holder dere alltid til det som er avtalt», sa han. (Sal 15:4) En slik ærlighet hjelper oss til å bevare vårt vennskap med Jehova. I tillegg gir det ære til vår kjærlige, himmelske Far.

HJELP ANDRE TIL Å BLI JEHOVAS VENNER

¹⁴ I felttjenesten møter vi mange som tror at Gud finnes, men som likevel ikke ser på ham som sin beste Venn. Hvordan kan vi hjelpe dem? Tenk over den veiledningen Jesus gav de 70 disiplene som han sendte ut to og to for å forkynne: «Hvor dere

12, 13. (a) Hvorfor bør vi være ærlige i alle ting? (b) Hvordan kan vår ærlighet virke på andre?

14, 15. Hva kan vi gjøre for å hjelpe andre til å bli Jehovas venner?

Vi hjelper andre til å bli Jehovas venner
(Se avsnittene 14, 15)

kommer inn i et hus, skal dere først si: 'Måtte dette hus ha fred.' Og hvis det er en fredens venn der, skal deres fred hvile over ham. Men hvis ikke, skal den vende tilbake til dere.» (Luk 10: 5, 6) Hvis vi er vennlige, kan det være at folk får lyst til å lære mer om sannheten. Og det kan føre til at motstandere blir mildere stemt og tar bedre imot oss en annen gang.

¹⁵ Når vi møter mennesker som er sterkt engasjert i falsk religion, eller som følger ubibelske skikker, vil vi være vennlige mot dem også og bevare freden. Og hvis noen som er misfornøyd med dagens samfunn, kommer på møtene våre og vil lære om den Gud vi tilber, tar vi hjertelig imot dem. Artikler i serien «Bibelen forandrer folks liv» inneholder mange fine eksempler på dette.

ARBEID SAMMEN MED DIN BESTE VENN

¹⁶ Personer som arbeider sammen, utvikler ofte nære vennskap. Alle som er innviet til Jehova, har det privilegium å være både hans venner og hans «medarbeidere». (Les 1. Korinter 3:9.) Ja, når vi er opptatt i arbeidet med å forkynne og gjøre disipler, lærer vi mer om de enestående egenskapene vår himmelske Far har. Vi ser hvordan hans hellige ånd hjelper oss til å forkynne det gode budskap.

¹⁷ Jo mer vi tar del i forkynnelsen, desto nærere blir vi knyttet til Jehova. Vi ser for eksempel hvordan han hindrer motstandere i å stanse forkynnesarbeidet. Tenk tilbake på de siste årene. Har vi ikke tydelig sett hvordan Jehova leder oss? Det er fantastisk å se hvordan han gir oss en jevn strøm av næringsrik åndelig føde. Stevneprogrammene viser oss hvor godt vår kjærlige Far forstår hvilke problemer og behov vi har. En familie skrev i et takkebrev etter et områdestevne: «Programmet gikk rett til hjertet på oss. Vi følte hvor høyt Jehova elsker hver og én av oss, og hvor inderlig han vil at vi skal lykkes.» Etter at et ektepar fra Tyskland hadde vært på et spesielt stevne i Irland, skrev de et brev til avdelingskontoret der de gav uttrykk for hvor takknemlige de var for den hjertelige velkomsten og omsorgen de fikk. Så sa de: «Men vår største takk går til Jehova og hans Konge, Jesus Kristus. De har invitert oss til å være en del av dette forente folket. Enheten er ikke bare noe vi snakker om, men noe vi opplever hver dag. Det vi erfarte i for-

¹⁶. Hvordan kan vi være både Jehovas venner og hans «medarbeidere»?

¹⁷. Hvordan viser den åndelige føden vi får på stevnene, at Jehova er vår Venn?

bindelse med det spesielle stevnet i Dublin, vil alltid minne oss om det dyrebare privilegium vi har, som får tjene vår store Gud sammen med dere alle.»

VENNER KOMMUNISERER

¹⁸ God kommunikasjon gjør vennskap sterkere. Nå for tiden er det veldig populært å bruke sosiale nettsteder og sende tekstmeldinger. Men hvordan er det med vår kommunikasjon med vår beste Venn, Jehova? Han er den «som hører bønner». (Sal 65:2) Så hvor ofte tar vi initiativet til å kommunisere med ham?

¹⁹ Noen av Jehovas tjenere synes ikke det er lett å åpne seg og uttrykke hva de føler innerst inne. Men det er det Jehova ønsker at vi skal gjøre når vi ber. (Sal 119:145; Klag 3:41) Hvis vi synes det er vanskelig å sette ord på det vi føler, er det hjelp å få. Paulus skrev til de kristne i Roma: «Hva vi bør be om i samsvar med det vi har behov for, vet vi ikke, men ånden selv går i forbønn for oss med uuttalte sukk. Men han som ransaker hjertene, vet hva åndens mening er, for i overensstemmelse med Gud går den i forbønn for hellige.» (Rom 8:26, 27) Det å meditere over de ordene vi leser i slike bibelske bøker som Job, Salmene og Ordspråkene, kan hjelpe oss til å se hvordan vi selv kan uttrykke våre innerste følelser overfor Jehova.

²⁰ Når vi opplever vanskelige situasjoner, så la oss ta til oss Paulus' inspirerte ord til filipperne: «Vær ikke be-

18. Hva kan vi spørre oss selv om når det gjelder vår kommunikasjon med Jehova?

19. Hva slags hjelp kan vi få hvis vi synes det er vanskelig å åpne oss for vår himmelske Far?

20, 21. Hvilken trøst gir Paulus' ord i Filipperne 4:6, 7?

Hvordan styrker bønn vårt vennskap med Gud?
(Se avsnitt 21)

kymret for noe, men la i alle ting deres anmodninger bli gjort kjent for Gud ved bønn og påkallelse sammen med takksigelse.» En slik åpen kommunikasjon med vår beste Venn vil gi oss trøst, for Paulus sier videre: «Guds fred, som overgår all tanke, skal vokte deres hjerter og deres forstandsevner ved Kristus Jesus.» (Fil 4:6, 7) Måtte vi alltid verdsette den enestående «Guds fred», som virkelig vokter vårt hjerte og våre forstandsevner.

²¹ Bønn hjelper oss til å utvikle vårt vennskap med Jehova. Så la oss «be uopphørlig». (1. Tess 5:17) Måtte dette studiet styrke vårt dyrebare forhold til Gud og vår beslutning om å leve opp til hans rettferdige krav. Og la oss sette av tid til å meditere over de velsignelsene vi får fordi Jehova er vår Far, vår Gud og vår Venn.

Hva var grunnlaget for at jødene i det første århundre gikk «i forventning» om at Messias skulle komme?

■ I døperen Johannes' dager gikk folket «i forventning», og «alle resonnererte i sine hjerter angående Johannes: 'Kan han kanskje være Messias?'" (Luk 3:15, fotn.) Hvorfor ventet jødene at Messias, Kristus, skulle stå fram på den tiden? Det kan ha vært flere grunner til det.

Etter at Jesus var født, viste Jehovas engel seg for noen gjeterere som passet på hjordene sine ute på marken i nærheten av Betlehem. (1) Engelen kunngjorde: «I dag er det født dere en Frelser, som er Kristus, Herren, i Davids by.» (Luk 2:8–11) Deretter «var det sammen med engelen en mengde fra den himmelske hær som lovpriste Gud og sa:¹ Ære til Gud i høydene der oppe, og på jorden fred blant mennesker som har hans velvilje'». – Luk 2:13, 14.

Denne kunngjøringen gjorde naturlig nok et mektig inntrykk på disse ydmyke gjeterne. De skyndte seg til Betlehem, og da de fant Josef og Maria og den nyfødte Jesus, «gjorde de kjent det ord som var blitt talt til dem om dette lille barnet». Det førte til at «alle som hørte det, undret

seg over de ting som ble fortalt dem av hyrdene». (Luk 2:17, 18) Det at det står «alle som hørte det», antyder at gjeterne snakket med flere enn bare Josef og Maria. Da gjeterne så drog tilbake, «æret og lovpriste [de] Gud for alt det de hadde hørt og sett, slik som dette var blitt fortalt dem». (Luk 2: 20) Disse gjeterne holdt på ingen måte de fine tingene de hadde hørt om Kristus, for seg selv!

Da Maria tok med seg sin førstefødte sønn til Jerusalem for å framstille ham for Jehova, slik Moseloven krevde, begynte profetinnen Anna «å takke Gud og å tale om barnet til alle som ventet på Jerusalems utfrielse». (2) (Luk 2:36–38; 2. Mos 13:12) Nyheten om at Messias var født, fortsatte altså å spre seg.

Senere «kom noen astrologer fra østlige områder til Jerusalem og sa: 'Hvor er den jødenes konge som er født? For vi så hans stjerne da vi var i Østen, og vi er kommet for å bøye oss ærbødig for ham'». (Matt 2:1, 2) «Da kong Herodes hørte dette, ble han svært urolig, og hele Jerusalem med ham; og da han hadde samlet alle folkets overprester og skriftlærde, begynte han å spørre dem ut

¹Bibelen sier ikke at englene sang da Jesus ble født.

1

2

om hvor Kristus skulle bli født.» (3) (Matt 2:3, 4) Det var virkelig mange som fikk høre nyheten: Den kommende Messias var født!¹

Lukas 3:15, som er sitert tidligere, viser at noen jøder tenkte at døperen Johannes kanskje var Kristus. Men Johannes avviste den oppfatningen med disse ordene: «Han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg, ja, jeg er ikke verdig til å ta av ham sandalene. Han skal døpe dere med hellig ånd og med ild.» (Matt 3:11) Johannes' beskjedne uttalelse økte utvilsomt forventningene om Messias.

Kunne jødene i det første århundre ha regnet seg fram til Messias' komme ved hjelp av profetien om de 70 ukene, som står i Daniel 9:24–27? Det er en mulighet som ikke kan utelukkes, men heller ikke bekreftes. Faktum er at det var mange motstridende tolkninger av profetien om de 70 ukene på Jesu tid, men ingen av dem var i nærheten av vår nåværende forståelse.²

Esseerne, som mange mener var en jødisk sekt som levde et slags klosterliv, trodde at det skulle stå fram to Messiaser mot slutten av en periode på 490 år, men vi kan ikke være sikker på om de baserte dette på Daniels profeti. Og selv om de hadde gjort det, er det vanskelig å forestille

¹Vi spør kanskje: Hvorfor forbandt astrologene den 'stjernen' de så i Østen, med at «jødenes konge» var født? Kan det være at de fikk høre nyheten om Jesu fødsel da de reiste gjennom Israel?

²Gi akt på *Daniels profeti!*, kapittel 11, redegjør for vår nåværende forståelse av profetien om de 70 ukene.

seg hvordan jøder generelt kunne ha blitt påvirket av utregningene til en så isolert gruppe.

På 100-tallet evt. trodde noen jøder at de 70 ukene omfattet perioden fra ødeleggelsen av det første templet i år 607 fvt. til ødeleggelsen av det andre templet i år 70 evt., mens andre knyttet oppfyllelsen av profetien til makkabeertiden i det andre århundre fvt. Så det var ingen klar enighet om hvordan man skulle regne ut de 70 ukene.

Hvis man i det første århundre hadde hatt en korrekt forståelse av de 70 ukene, skulle man tro at apostlene og andre kristne i det første århundre ville ha brukt denne profetien som bevis for at det var Jesus Kristus som var den lovte Messias, som hadde stått fram akkurat til rett tid. Men det er ingenting som viser at de første kristne gjorde det.

Det er også et annet moment som er verdt å merke seg. Evangelieskribentene pekte ofte på at visse profetier i De hebraiske skrifter ble oppfylt på Jesus Kristus. (Matt 1:22, 23; 2:13–15; 4:13–16) Men ikke én av dem forbinder det at Jesus stod fram, med profetien om de 70 ukene.

Som en oppsummering: Vi har ikke noe grunnlag for å si at man på Jesu tid forstod profetien om de 70 ukene på riktig måte. Men evangeliene viser at det kan ha vært andre gode grunner til at folk gikk «i forventning» om at Messias skulle komme.

‘Betragt Jehovas liflighet’

Vanskelige situasjoner kan gå fryktelig hardt inn på oss. De kan oppta tankene våre, tappe oss for krefter og til og med påvirke vårt syn på livet. Kong David i det gamle Israel opplevde mange vanskeligheter. Hvordan taklet han dem? I en gripende salme sier han: «Med min røst begynte jeg å rope til Jehova om hjelp; med min røst begynte jeg å rope til Jehova om velvilje. Framfor ham fortsatte jeg å utøse min bekymring; framfor ham fortsatte jeg å fortelle om min trengsel, da min ånd ble kraftløs i meg. Da kjente du selv min vei.» Ja, David bad ydmykt til Gud om hjelp. – Sal 142:1–3.

I en annen salme sang David: «Én ting har jeg bedt Jehova om – det er det jeg skal søke: at jeg må få bo i Jehovas hus alle mine levedager, for å betrakte Jehovas liflighet og for å se med verdsettelse på hans tempel.» (Sal 27:4) David var ikke levitt, men se ham for deg der han står utenfor den hellige forgården til tabernaklet, selve sentret for den sanne tilbedelse på den tiden. Han føler så stor takknemlighet at han gjerne vil tilbringe resten av livet på dette stedet for å «betrakte Jehovas liflighet».

Ordet «liflig» blir blant annet definert som noe som ‘virker behagelig på ens sinn, følelse eller stemning’. David så alltid med verdsettelse på Guds ordning for tilbedelse. Vi kan spørre oss selv: Føler jeg det på samme måte som David?

«SE MED VERDSETTELSE» PÅ GUDS ORDNING FOR TILBEDELSE

I vår tid er ikke Jehovas ordning for å nærme seg ham sentrert om en bokstavelig bygning.

Nei, det som nå utgjør Guds hellige ordning for sann tilbedelse, er hans store åndelige tempel.¹ Hvis vi ‘ser med verdsettelse’ på denne ordningen, kan også vi «betrakte Jehovas liflighet».

Brennofferalteret, som var kledd med kobber, stod foran inngangen til tabernaklet. (2. Mos 38:1, 2; 40:6) Dette alteret var et bilde på det at Gud var villig til å godta Jesu menneskeliv som et offer. (Hebr 10:5–10) Tenk på hva dette betyr for oss! Apostelen Paulus skrev: «Da vi var fiender, ble [vi] forlikt med Gud ved hans Sønnns død.» (Rom 5:10) Ved å vise tro på Jesu utøste blod kan vi glede oss over den velvilje og tillit som Gud viser sine venner. Ja, vi kan erfare det «fortrolige vennskap med Jehova». – Sal 25:14.

Fordi vi får våre «synder strøket ut», opplever vi ‘tider med ny styrke fra Jehova’. (Apg 3:19) Vi er i samme situasjon som en fange som har fått en dødsdom, men som angrer på det han har gjort, og gjør drastiske forandringer mens han venter på at dommen skal bli fullbyrdet. En villig dommer legger merke til dette og sletter derfor fangens rulleblad og opphever dødsdommen. Tenk så glad og lettet fangen blir! I likhet med denne dommeren viser Jehova velvilje mot mennesker som angrer, og opphever dødsdommen over dem.

GLEDE DEG OVER DEN SANNE TILBEDELSE

Ved Jehovas hus kunne David se forskjellige trekk ved den sanne tilbedelse. Skarer av medtroende kom sammen, Loven ble lest opp og forklart, det ble brent røkelse, og prestene og le-

¹Se *Vakttårnet* for 1. juli 1996, sidene 14–24.

I vanskelige tider bad David ydmykt til Jehova om hjelp

vittene utførte hellig tjeneste. (2. Mos 30:34–38; 4. Mos 3:5–8; 5. Mos 31:9–12) Disse trekkene ved den sanne tilbedelse i det gamle Israel har sine motstykker i dag.

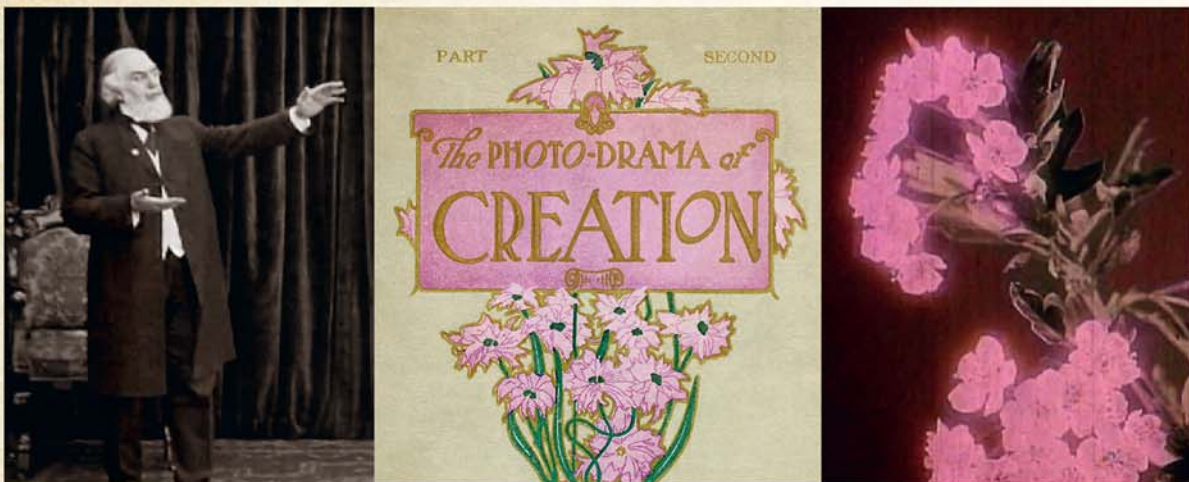
Som i gammel tid er det også i vår tid 'godt og velbehagelig at brødre bor sammen i enhet'. (Sal 133:1) Det har vært en enorm økning i det verdensomfattende «samfunnet av brødre». (1. Pet 2:17) Guds Ord blir lest og forklart på møtene våre. Gjennom sin organisasjon har Jehova gitt oss et omfattende undervisningsprogram. Vi har også en overflod av åndelig mat i trykt form som vi kan bruke under vårt personlige studium og på familiestudiet. Et medlem av det styrende råd sa: «Ved å meditere over Jehovas Ord, reflektere over hva det betyr, og søke etter innsikt og forståelse har jeg kunnet fylle mitt sinn med åndelig rikdom og glede.» Ja, 'kunnskapen kan bli liflig for vår sjel'. – Ordsp 2:10.

Hver dag ber Guds tjenere antagelige bønner, og for Jehova er disse bønnene som velluktende røkelse som stiger opp til ham. (Sal 141:2) Så godt det er å vite at Jehova Gud finner be-

hag i oss når vi kommer fram for ham i ydmyk bønn!

Moses bad: «Måtte Jehova vår Guds liflighet være over oss; og befest du våre henders gjerning for oss!» (Sal 90:17) Når vi er ivrige i tjenesten for Jehova, velsigner han det vi gjør. (Ordsp 10:22) Kanskje vi har hjulpet noen til å lære sannheten å kjenne. Det kan være at vi har holdt ut i tjenesten i mange år til tross for likegyldighet, dårlig helse, følelsesmessige påkjenninger eller forfølgelse. (1. Tess 2:2) Men uansett har vi sett «Jehovas liflighet», og vi vet at vår himmelske Far gleder seg over de anstrenselsene vi gjør oss.

David sang: «Jehova er min tilmålte andels og mitt begers del. Du holder fast min lodd. Målsnoren har for meg falt på fagre steder.» (Sal 16:5, 6) David var takknemlig for sin 'andel', det vil si sitt gode forhold til Jehova og det privilegium å få tjene ham. Vi opplever kanskje vanskeligheter, akkurat som David gjorde, men vi får også mange åndelige velsignelser! Så la oss fortsette å glede oss over den sanne tilbedelse og alltid «se med verdsettelse» på Jehovas åndelige tempel.

Et unikt 100 år gammelt fotodrama

«Det ligner jo mer på bror Russell enn bror Russell gjør selv!» – En som så «Skapelsens fotodrama» i 1914.

I ÅR er det 100 år siden premieren på «Skapelsens fotodrama», et film- og lysbildeprogram som ble laget for å styrke troen på at Bibelen er Guds Ord. I en tid der utviklingslæren, bibelkritikk og skeptisisme hadde brutt ned troen hos mange, styrket Fotodramaet troen på Jehova som Skaper.

Charles T. Russell, som tok ledelsen blant bibelstudentene, så hele tiden etter de raskeste og mest effektive måtene å spre Bibelens sannhet på. Bibelstudentene hadde allerede brukt det trykte ord i mer enn 30 år. Nå fikk de øynene opp for en ny mulighet – levende bilder.

EVANGELIET GJØRES KJENT GJENNOM LEVENDE BILDER

I 1890-årene ble stumfilm introdusert for publikum. Allerede i 1903 ble en religiøs film vist i en kirke i New York. Filmindustrien var altså i sin spede barndom da Russell i 1912 modig

gikk i gang med forberedelsene til Fotodramaet. Han forstod at denne formen for kommunikasjon kunne formidle Bibelens sannhet på en måte som det trykte ord ikke kunne.

Det åtte timer lange Fotodramaet, som vanligvis ble vist i fire deler, hadde 96 korte gramfonopptak av bibelske foredrag som var innlest av en av datidens mest kjente stemmer. Klassisk musikk ledsaget mange av scenene. Dyktige operatører spilte av foredragene og musikkopptakene på gramfonene, og de synkroniserte dette med fargelysbilder og filmminspillinger av kjente bibelske beretninger.

De fleste av filmopptakene og mange av glasslysbildene kom fra kommersielle studioer. Profesjonelle kunstnere i Philadelphia, New York, Paris og London håndkolorerte glasslysbilder og filmer, bilde for bilde. Mye av arbeidet med å fargelegge ble også utført av team på Betels kunstavdeling, ofte fordi de måtte erstatte ødelagte lys-

bilder. I tillegg til at det ble kjøpt inn filmer, ble det gjort filmopptak med medlemmer av Betel-familien, der de spilte rollene som Abraham, Isak og den engelen som hindret Abraham i å ofre sin sønn. (1. Mos 22:9–12) Dette ble gjort i Yonkers, som grenser til New York.

En medarbeider av bror Russell sa til pressen om dette mediet: «[Det] vil gjøre utallige tusener interessert i Bibelen, i større grad enn noe annet som er blitt gjort for å fremme religion.» Ville presteskapet ta godt imot et slikt nyskapende middel for å nå de åndelig sultne folkemassene? Nei, kristenhetens prester som gruppe betraktet fordømte Fotodramaet, og noen brukte til og med utspesulerte og frekke metoder for å hindre folk i å se det. I ett lokale sørget en presteforening for at strømmen ble skrudd av.

Likevel ble teatrene fullpakket av mennesker som ville se Fotodramaet gratis. I USA ble det vist i opptil 80 byer hver dag. Mange forbløffede seere så en talefilm for første gang. Intervallfotografering gjorde at publikum kunne se en kylling hakke seg ut av skallet og en blomst folde seg elegant ut. Vitenskapelig informasjon fra den tiden framhevet Jehovas enestående visdom. Og som

Den 11. januar 1914 hadde «Skapelsens fotodrama» premiere i New York i dette flotte teatret som Den Internasjonale Bibelstudieforening eide på den tiden

nevnt i begynnelsen av artikkelen var det en i salen som syntes at bror Russell i innledningen av Fotodramaet lignet mer på bror Russell enn bror Russell gjorde selv!

EN MILEPÆL I BIBELSK UNDERVISNING

Forfatteren og filmhistorikeren Tim Dirks beskrev Fotodramaet som «den første større framvisning med synkronisert lyd (taleopptak), levende film og fantastiske fargelysbilder». Av filmer som ble laget før Fotodramaet, var det noen som brukte enkelte av disse teknikkene, men ikke alle i samme forestilling, i alle fall ikke i en forestilling med et bibelsk tema. Og ingen hadde høyere seertall – til sammen omtrent ni millioner i Nord-Amerika, Europa, Australia og New Zealand bare i løpet av det første året!

Fotodramaet hadde premiere i New York den 11. januar 1914. Sju måneder etter kom den katastrofen som senere ble kalt den første verdenskrig. Men over hele verden fortsatte folk å strømme til for å se Fotodramaet, og de fant trøst i de levende skildringene av de velsignelsene Riket skal bringe. For dem som levde i 1914, var Fotodramaet på alle måter en helt unik forestilling.

Plassanvisere fra lokale menigheter delte ut millioner av gratis eksemplarer av en tekstbok til Fotodramaet med bilder

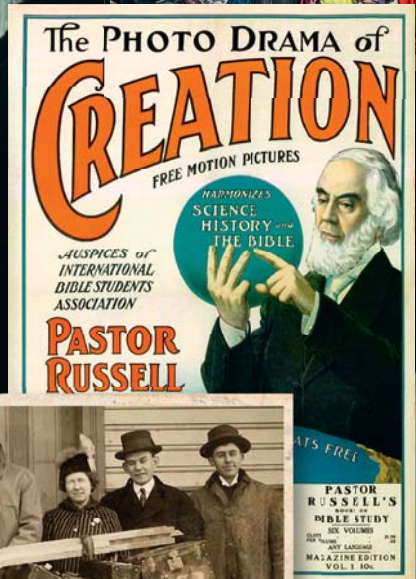
De som var til stede, fikk også en «Pax-pins» («fredspins») med et bilde av Jesus som gutt. Pinsen skulle minne den som gikk med den, om at han måtte være en «fredens sønn»

Da 1914 nærmet seg, organiserte Den internasjonale bibelstudieforening en omfattende kampanje for å avlegge et verdensomfattende vitnesbyrd. I den forbindelse ble «Skapelsens fotodrama» produsert. Det krevde en enorm investering av tid, penger og anstrengelser

«Det skildret alt fra stjernenes skapelse til det storslagne høydepunktet, Kristi tusenårsrike.»

– F. Stuart Barnes, som var 14 år i 1914

Dyktige operatører koordinerte avspillingen av over tre kilometer film, 26 grammofonopptak og omtrent 500 lysbilder, slik at alt var nøyaktig synkronisert

I Nord-Amerika ble 20 sett av Fotodramaet brukt av forskjellige team

Last ned dette bladet og andre publikasjoner gratis fra www.jw.org

Du kan også lese Ny verden-oversettelsen på nett

Gå inn på www.jw.org eller skann koden

W14.02/15N
131025